

Dåpens innhold og historie

Arild Ove Halås høsten 2011

1) INNLEDNING

Den kristne dåp ble innstiftet av Jesus selv i dåps og misjonsbefalingen. Den ble første gang praktisert på pinsedag (*Matt 28,18-20 Ap.gj. 2*).

Det er stor uenighet innenfor den kristne kirke om dåpen, derfor må vi ha respekt for andres overbevisning samtidig som vi argumentere for det vi mener er riktig. Vi har ikke behov for å stempel andre menneskers overbevisning som feil. Noen kristne har dessverre ofte lite respekt ovenfor de som har et annet dåpssyn, særlig gjelder dette de som har et "baptistisk dåpssyn". Mens både lutheranere og reformerte aksepterer baptistisk dåp som kristen dåp, godkjenner ikke baptistene barnedåp som gyldig kristen dåp.

"Bibelen godkjenner bare dåp med full nedykkelse, og underkjenner alle andre former for dåp. En følge av det er at alle barnedøpte, eller barnebestenkte som de i virkeligheten er, er å anse som udøpte, den udøpte er en uferdig kristen"

Pinsepastor Herman Mentzoni under pinsevennenes predikantkonferanse i 2010

Denne holdningen skaper mange unødige sår og vansker mellom kristne. Det gjør også økumenisk samarbeid mye mer vanskeligere enn det hadde behovd å være.

2) ULIKE DÅPSFORMER I DET BIBELSKЕ MATERIALE

a) Proselyttedåpen

Proselyttedåpen er ikke direkte omtalt i Bibelen men var vanlig i Israel i GT. Når hedninger (ikke jøder) ble tatt opp i det jødiske samfunnet (fikk statsborgerskap) så ble alle menn og gutter omskåret. Det var pakts tegnet Gud gav Abraham og som alle menn i Israel skulle bære. Da Bibelen selvsagt ikke tillater omskjæring av kvinner, ble kvinnene døpt når mennene ble omskåret. De siste 200 år før Jesu fødsel ble også mennene døpt i tillegg til omskjærelsen. En ikke jødisk kvinne som var døpt før hun var 3 år (barnedøpt) kunne være prestehustru i Israel.

b) Johannes dåpen

I overgangen mellom GT og NT står døperen Johannes frem. Han forkynner for jødene som "veirydning" for Jesus. Mange jøder ble grepet av hans forkynnelse og lot seg døpe som et symbol på at de ville forandre livsstil. Johannes dåpen gjaldt kun jøder for en svært begrenset tidsperiode og må ikke sammenlignes med den kristne dåp. *Matt 3,1 ff. Joh 1,23 og 4, 1-4*

c) Jesu dåp

Jesu dåp er en "frelsheshistorisk engangshendelse" som har en helt spesiell betydning i Jesu gjerning. Med denne dåpen tar Gud selv på seg menneskenes kår. Jesu dåp kan ikke under noen omstendighet brukes som argument for eller imot ulike dåpssyn, det er en helt spesiell begivenhet i verdenshistorien. *Matt 3, 13-17 Lukas 12,50*

3) ULIKE DÅPSSYN I DEN KRISTNE KIRKE

a) Det katolske dåpssyn

Den Katolske kirke ser på seg selv om den institusjon som forvalter Guds nåde. Får du ikke nåden fra kirken kan du ikke få den noen andre steder. I dåpen deler kirken ut Guds nåde, dåpen er Guds gjerning formidlet gjennom kirken. Den som holder seg til kirkens sakrament-forvaltning vil bli

salig (komme til himmelen) selv om de som lever et dårlig liv må innom skjærsilden. Kun “dødssyndene” kan frata den dømte “dåpens nåde”.

b) Det reformerte dåpssyn

Hos oss er det reformerte dåpssyn mest kjent gjennom Metodistkirken, men også den anglikanske kirke og de presbyterianske kirker har et reformert dåpssyn. Gud gir i dåpen tilkjenne at den som er døpt skal tilhøre han. Gud bekrefter at den dømte nå er kristen, men dåpen formidler ikke frelsen. De reformerte doper barn.

”Dåpen er ikke bare et kjennetegn og et skillemerke som utmerker de kristne ovenfor andre som ikke er døpt, men også et tegn på den nye fødsel. Barnedåp skal bibeholdes innenfor kirken”
(Fra ”Metodistkirkens dåpsartikkel”)

c) Det baptistiske dåpssyn (også pinsevennenes dåpssyn)

Det avgjørende punkt i dåpsdebatten er spørsmålet **hvem som handler i dåpen?** I den baptistiske kirke er det mennesket som handler/er den aktive mens Gud er “tilskueren”. I dåpen bekjenner man at man vil være en bevist og bekjennende kristen. Dåpen er menneskets vitnesbyrd ovenfor Gud og mennesker. Dåpen krever aktiv tro og et kristent liv, derfor må den som er døpt nødvendigvis være voksen. Dåpen foretas med full neddykking. Etter dåpen får den dømte Den Hellige Ånd og åndens utrustning (= baptistenes definisjon på “åndsåp”).

4) DET EVANGELISK LUTHERSKE DÅPSSYN

Vi lærer at det er Gud som er den aktive / den som handler i dåpen. Mennesket er tilskueren.

Apg2,38 Peter sa til dem: Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave. For løftet tilhører dere og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til seg.

Tit 3,4-5 Men da Guds, vår frelsers godhet og kjærlighet til menneskene ble åpenbart, frelste han oss, ikke på grunn av rettferdige gjerninger som vi hadde gjort, men etter sin miskunn, ved badet til gjenfødelse og fornyelse ved Den Hellige Ånd,

1. Pet 3,21 ..det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen.

Her leser vi først at Peter forkynner at de som blir døpt blir “døpt til syndenes forlatelse”. Vi leser videre at Gud “frelste oss ved badet til gjenfødelse” – med andre ord er dåpen det bad som gir oss syndstilgivelse, frelse og nytt liv. Vi ser også at Peter skriver at vi blir frelst i dåpen. Tydeligere går det ikke an for Bibelen å lære oss at det er frelse i dåpen.

“Dåpen er som en dør inn til Guds kirke. Gjennom den kommer mennesket inn i Guds nådes og de troendes fellesskap” Pontoppidan

Vi vet at det bare er Gud som kan frelse og gi et menneske del i “det nye livet”. Dermed må det være Gud som handler i dåpen, for mennesket kan ikke frelse noen eller sørge for at noen blir født på nytt.
Joh 3,1 ff. 1. Pet 1,3 og 1,23 Ef 1, 13-14 Matt 18,2-3 Joh 3, 3-4

I dåpen møter Gud oss med sin frelse og sin nåde. Dåpen er slik et “nådemiddel”, det ene av to redskap Gud bruker for å gi oss del i hans frelse. Vi får ta imot troen som en gave fra Gud. Derfor gir det også mening å døpe barn, for Gud kan gi troens gave både til et lite barn og til en voksen. Peter sier i forbindelse med invitasjonen til dåp på pinsedag at løftet tilhører “dere og deres barn”. Ved dåpen mottar vi alt Gud har å gi, også Den Hellige Ånd (= den lutherske definisjon av “åndsåp”). I de fleste lutherske kirker brukes “overøsnings-dåp”.

“Når vi leser oppmerksomt slike steder i Guds ord som uomtvistelig omhandler dåpen, så synes også en annen ting å fremgå av disse steder. Det er dette, at Gud tilbyr og bringer mennesket frelse gjennom dåpen (Ap.gj. 2,38 Ap.gj. 22,16 Gal 3,27 og 1. Pet 3,21). Her ser vi at Gud i dåpen tilbyr og bringer syndenes forlatelse, renses fra synden, meddeler Den Hellige Ånd med alle hans gaver og fører oss inn i Jesu Kristi samfunn. Med andre ord, dåpen frelser slik som Peter uttrykker det”. ImF sin første gen.sekr. Andreas Lavik i Sambåndet i 1899

Boka “Sannhet til Gudfryktighet” av E. Pontoppidan definerer hva bla. ImF lærer om dåpen:

644. Hva gir eller gagnar dåpen?

Den gir syndsforlatelse, frelser fra døden og djevelen, og gir den evige salighet til alle som tror dette, slik som Guds ord og løfte lyder. Guds ord og løfte er det som vår Herre Kristus sier hos Markus:

Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt. Mark. 16: 16

649. Men har ikke Kristus fridd oss fra synd, død og djevel? Hvorfor sier vi da at dåpen gjør det?

Fordi det er gjennom dåpen vi kommer inn i samfunnet med Kristus og får del i alt det som han har gjort for oss. For dere, så mange som er døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus. Gal 3: 27 (Rom 6: 3-4)

650.. Hva er det gode som dåpen gir oss del i?

Evig liv og salighet. Dette følger med syndsforlatelsen hos de dømte, troende kristne.

Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt. Mark 16: 16

“Å døpes i Guds navn er nemlig ikke å døpes av mennesker, men av Gud selv. Selv om det skjer ved et menneskes hånd, så er det sannelig Guds egen gjerning likevel. Enhver kan da selv trekke den slutning at det er meget høyere enn noen gjerning som en helgen eller et annet menneske gjør. For hva for en gjerning er det som er større enn Guds gjerning?” Luthers store katekisme

5) DÅPEN - EN GOD SAMVITTIGHETSPAKT MED GUD

Dåpens forbilde i GT var bla. Guds pakt med Abraham (1. Mos 15 og 17). Her ser vi at Abraham gjør en del forberedelser, men da pakten ble inngått lå han og sov. Han bidro overhodet ikke med noe som helst. Gud gjorde alt, og nettopp derfor var pakten så sterk.

I dåpen inngår Gud en pakt med oss hvor han gir oss del i hele sitt rike og sin frelse. Denne pakten er gyldig på grunn av det Jesus har gjort for oss. Jeg har ikke bidratt med noe, Gud har gjort alt. Derfor kan jeg ha god samvittighet i liv, død, dom og evighet for jeg er døpt og Gud har forsegletpakten mellom oss. Det avhenger ikke av min tro og mitt kristenliv men av Gud.

1. Pet 3,21 ..det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjødets urenhet, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesu Kristi oppstandelse..”

“Så er da dåpen både Faderens kjærlighetskyss som han trykker på den hjemkomne sønns munn, og ringen som han setter på fingeren han stil et vitnesbyrd om at han er elsket og hører hjemme i faderhuset” Tormod Vågen

6) DÅPEN – DØD OG BEGRAVET MED KRISTUS

Romerbrevet kap. 6 viser oss hvordan dåpen forener oss med Kristus på den mest inderlige måte. I dåpen får vi del i Jesu død og alt det innebærer. Så står vi opp til et nytt liv som skal leves med og for Jesus.

Rom 6,3-5 Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble altså begravet med ham ved dåpen til døden, for at likesom Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv. For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse.

Vi lar C.O. Rosenius utlegge dette for oss i sin Romerbrevskommentar til kap. 6;

“ Paulus sier vi er døpt til Kristus. Selv om dåpen, i overensstemmelse med Kristi forordning, skjer i (eller til) hele Den guddommelige treenighetens (Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds) navn (Mat 28: 19), så kalles den likevel en dåp spesielt til Kristus (konf. Gal 3: 27). Og vi vet hva grunnen til dette er: Frelsen er bare i ham. Han alene er veien. Han er døren. Ingen kommer til Faderen uten gjennom ham. Faderen har gjort Kristus til vår frelses høvding, vår yppersteprest, profet og konge. Faderen viser alt som er kjød hen til ham, og sier: "Kys (hyll) Sønnen", "hør ham". Til ham skal vi døpes, og med ham skal vi forenes. For i ham er Livet.

Og ordet "til" (døpt til Kristus Jesus) uttrykker det inderligste samfunn og delaktigheten med Kristus i hele den arven vi får ved dåpen. Dette samfunnet og delaktigheten finner vi ennå sterkere uttrykt gjennom ordet "forenet med ham" (v. 5). For et menneske som er døpt, og som tror, kan vi ikke lenger se på som en selvstendig person. Han er helt konkret en del av Kristus, en "gren på ham" (Joh 15: 2, 5), et "lem på hans legeme" (Rom 12: 5, Kol 2: 19). Slik at det som møter dette lemmet, det møter også hodet. Og det hodet eier, det eier også lemmet.

Men kan dette være sant? Kan det tenkes at her forkynner vi et altfor herlig budskap? Er det virkelig sant at dåpen innebærer et så inderlig samfunn med Kristus? At vi altså helt konkret "forenes" med ham? Er det helt sikkert at Paulus hadde en slik mening med dåpen? La oss da se hvordan han med helt klare ord taler om dette i Gal 3: 27: "For så mange av dere som ble døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus". Legg merke til ordet "ikledd" -! "Ikledd dere Kristus", svøpt dere inn i ham. Dette må jo helt klart tale om samme inderlige samfunn med Kristus som ordet "forenet" uttrykker.

Å "ikle seg Kristus" har to betydninger. Først, slik som her, å bli ett med hele hans person, hans fullbrakte verk og fullkommenhet innfor Faderen. Og for det andre: at vi i det daglige viser oss i hans hellige og gode liv, "ikler oss inderlig barmhjertighet, godhet, ydmykhet, saktmodighet og tålmodighet", osv. (Kol 3: 10-13). Rom 13: 14, der det heter: "ikle dere Herren Jesus Kristus", har denne siste betydningen. Men at det her, i Gal 3: 27, menes vår delaktighet i Kristi rettferdighet og fullbrakte verk, det ser vi av den sammenhengen disse ordene står i. Sammenhengen er jo denne: "For dere er alle Guds barn ved troen på Kristus Jesus (v. 26). For så mange av dere som ble døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus". Her vil Paulus bevise at de kristne i Galatia virkelig var Guds barn. Og det gjør han på følgende måte: Først sier han at "ved troen på Kristus Jesus" var de Guds barn. Men, for at de liksom med egne øyne kan se at de virkelig er Guds barn, tilføyer han denne forklaringen: for i dåpen har dere ikledd dere Kristus.

7) DÅPEN, ORDET OG TROEN

I tillegg til dåpen har Gud et nådemiddel til, det er Guds ord slik det står i Bibelen. Ved Ordet skaper Den Hellige Ånd nytt liv og frelse hos mennesker. De som er døpt som barn må læres opp i den kristne tro, slik at de ved Guds ord blir bevart hos Jesus gjennom livet. Mange døpte forlater Jesus i voksenalder. Mangler troen er man ikke lenger frelst selv om man er døpt.

Mark16,16 Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.

652. Blir alle som er døpt, salige?

Nei, bare de døpte som tror. For Kristus sier at den som ikke tror, skal bli fordømt. Dåpen hjelper ham da ikke (Pontoppidan)

“Derfor går det heller ikke an for noen å fortrøste seg på det å være døpt dersom man ikke tror og tilegner seg det Gud tilbyr og skjenker i dåpen: syndenes forlatelse, liv og salighet. For skulle det gå an å fortrøste seg på det å være døpt uten stadig å tilegne seg det som Gud tilbyr og skjenker, da måtte dåpen være et tryllemiddel og ikke et nådemiddel. Derfor må enhver som påroper seg dåpen og det å være døpt se til at de også tror slik at sinn og hjerte er knyttet fast til Frelseren, og at man forsaker verden og dens vesen. Ellers gagnar sannelig ikke dåpen dem til salighet. Den blir uten en stadig tro og tilegnelse kun en sovepute hvorved den ubotferdig og vantro trøster seg til sin egen sjels fordervelse og evige ulykke”

ImF sin første generalsekretær, Andreas Lavik i Sambåndet i 1899

Forkynnelsen som i stor grad preger Den Norske Kirke i dag, at alle døpte er Guds barn er en forfalskning både av Guds ord og av den evangelisk lutherske bekjennelsen.

8) DÅPENS 3 ANSIKTER

I NT møter vi selvsagt bare en dåp (Ef 4,5) men denne opptrer i 3 ulike former:

1) Troendes dåp / misjonsdåp

Når voksne mennesker kommer til tro og blir døpt (Ap.gj. 10,47 og 2,41)

2) Husstandsdaap

Når resten av familien blir døpt – hele husstanden (Ap.gj. 16,14 1. Kor 1,16)

3) Barnedåp

Den vanlige praksis i den etablerte kirke med hyrder og nådegaver. Det tydeligste ordet om barnedåp i Bibelen er Ap.gj. 2, 38-39 jfr. også Ap.gj. 10,44 f.f. (alle som hørte ordet fikk Den Hellige Ånd og ble døpt)

”Dette er selvsagt ikke 3 sorter dåp, men 3 ledd i den kristne dåp som hver for seg samsvarer med de store prinsipielle skritt Gud tar ved gudsrikets grunnleggelse på jorden” Hans Lindal

I GT møter vi disse tre “dåpsformene” i to fortellinger som er tydelige forbilder på dåpen:

1) Gud inngår pakten med Abraham

(1. Mos 17,5-14. og 21,4)

- a) først blir Abraham omskåret (troendes dåp)
- b) så blir hele familiene hans omskåret (husstandsdaap)
- c) senere ble alle guttebarn omskåret 8 dager gamle (barnedåp)

2) Israels utgang av Egypt og Det Røde Hav

(2. Mos 13,1 f.f.)

1 Kor 10,1-2 *For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om at våre fedre var alle under skyen og gikk alle gjennom havet. Alle ble døpt til Moses i skyen og i havet.*

- a) først valgte de voksne mennene å følge Moses (troendes dåp)
- b) så tok de hele med seg sine familier (husstandsdaap)
- c) senere ble alle barn omskåret og opplært i frelses-historien fra Egypt (troendes dåp)

9) BARNEDÅPENS HISTORIE

Kirkehistorien har mange og sterke vitnesbyrd om at barnedåp med fadderordning har vært praktisert i kirken helt siden apostlenes dager:

”Kristus kom for å frelse alle gjennom seg selv, alle sier jeg, som gjennom han blir gjenfødt til Gud, spedbarn, små barn, barn, ungdommer og eldre”

Irenius 140 – 202 e. Kr (som brukte uttrykket gjenfødt til Gud om dåpen)

”Guds nåde kan ikke holdes borte fra noe menneske så snart det er født”

Uttale fra afrikansk kirkemøte i 253 e.Kr. som droftet om dåpen skulle skje før barna ble 8 dager gammel.

”Ifølge den kirkelige regel skal dåpen gis de små barn, Barnedåp har vært praktisert siden apostlenes dager”

Origenes 185-254 e.kr.

”Hvorfor iler den uskyldige alder til syndenes forlatelse”

Tertulian 160-222 e.Kr. (den eneste autoritet som taler mot barnedåpen i oldkirken, men Tertullian anerkjenner likevel at dåpen virker syndstilgivelse).

”Døp først de små barn. De som kan tale for seg skal svare for seg selv, De som ikke kan tale skal foreldrene eller en annen som hører familien til svare for”

Hippolyts kirkeordning omkring 200 e. Kr. som viser at ikke bare barnedåpen men også fadderordning var utbygd i urkirken.

”Kirkens sed å døpe de små, skal ikke foraktes eller på noen måte anses overflødig, eller bli regnet som ikke apostolisk”

Augustin omkring 300 e. Kr.

Vi kan også merke oss at Det Gamle Testaments “dåp”, pakts tegnet - omskjærelsen - alltid ble utført på 8 dager gamle gutter.

10 DÅPENS YTRE FORM

De fleste dåpshandlinger vi leser om i NT skjer med full neddykking f.eks. i en elv. Men vi er ikke bundet av denne ytre formen. Apostelmøtet i Jerusalem i år 49 fastslo at vi som kristne ikke er bundet i de ytre ting (Ap.gj. 15). Vi må f.eks. ikke ligge rundet et bord 12 menn med kjortler når vi inntar nattverden fordi om Jesus og apostlene gjorde det.

Det er overveldende sannsynlig at dåpen av 3000 på pinsedag ble gjort med overøsning på grunn av vannmangel i fjellbyen Jerusalem. Det er lite trolig at romerne ville godtatt at så mange ble døpt med full neddykking i byens vannreservoar som var små på den årstiden.

I Norge sluttet man med full neddykking av barn ved dåp rundt år 1200 på grunn av stor dødelighet i et kaldt klima. Flere lutherske menigheter har i senere tid begynt med barnedåp med full neddykking. Men vi er fri til å velge den mest hensiktsmessige ytre form.

”Hva dåpen angår, da skal dere døpe til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn i rennende vann. Hvis du ikke har rennende vann, da døb i varmt vann. Men har du ingen av delene, da øs tre ganger vann over hodet”

”De 12 apostlers lære” – teologisk skrift fra 120 e. Kr.

Dåpen er gyldig når vann og Guds ord “forenes” - uavhengig av hvor mye vann som brukes.

“ Av dette skal du lære å forstå det riktig, så du kan svare på spørsmålet hva dåpen er, slik: Dåpen er ikke rett og slett vann, men den er vann som er innesluttet i Guds ord og befaling og helliget ved det. Derfor er det nå ikke annet enn Guds vann, ikke som om vannet i seg selv er mer edelt enn annet vann, men fordi Guds ord og befaling kommer til”

Luthers store katekisme

11) NOEN VIKTIGE SPØRSMÅL

a) Kan små barn tro og trenger de frelse?

Et barn arver foreldrenes syndeskyld ovenfor Gud og er født med “menneskeslektens synd og skam”. Derfor trenger de frelse, og denne frelse gir Gud barnet igjennom dåpen. Den allmektige Gud kan gi troens gave til alle som ikke nekter å ta imot den. Jesus lærer oss at vi må bli som små barn for å arve Guds rike (Luk 18,17)

”Men kan små barn tro?”

Ja, Den Hellige Ånd kan virke troen i dem uten at de selv vet eller forstår seg på det ”
(Luk 1,15 og Salme 22, 10-11) Pontoppidan

b) Hva med barn som dør før de blir døpt?

”Men hvis et lite barn dør før det blir døpt, går det da fortapt?”

Nei. Det forakter ikke Guds nådemiddel men mister det. Til dette nådemiddel har Gud bundet oss, men ikke seg selv, for han kan frelse også uten dåp” Pontoppidan

Selv om den lutherske kirke lærer at barna må frelses gjennom dåpen for å få del i Guds rike, lærer vi ikke at et udøpt barn går fortapt, tvert imot. Gud kan frelse barnet også uten dåp.

c) Hvilken veiledning gir vi de som vil ta ”troendes dåp”?

Når noen vurderer å skifte dåpssyn og døpe seg opp igjen vil vi med stor frimodighet løfte frem at flere klare skriftord lærer oss at det er frelse i dåpen og dermed er dåpen Guds gjerning, ikke vår. Vi løfter også frem kirkens historie, hvor ”voksendåp” ikke er kjent før etter 1500 år. Vi mener at både de klare bibelord og kirkehistorien må settes til side for å forsvare et baptistisk dåpssyn.

d) Respekt for ”hyrdefunksjonen” i menigheten

Hebr13,17 Vær lydige mot deres veiledere og rett dere etter dem. For de våker over deres sjeler, og skal avlegge regnskap for det. Se til at de kan gjøre det med glede og uten sukk, for ellers vil det ikke være til gagn for dere.

Den som er i tvil om sitt dåpssyn må først rådføre seg med de som har nådegave til å være ledere i sin egen forsamling/sammenheng. Noen har i iveren etter å være ”bibelsk” i dåpsspørsmålet blitt ”ubibelsk” i forholdet til nådegavene i den kristne kirke.

e) Dåp hjemme, i kirken eller på bedehuset?

Dåp i bedehuset har blitt vanlig og med det også konfirmasjon. ImF har gode ordninger for dette. Dåpen er gyldig uansett hvor den blir utført og hvem som utfører den, men det bør være lederne i den kristne forsamling som utfører dåpen. Vi anbefaler også at man unngår å ha dåp i gudstjenester med prester som har brutt med Guds ord i sentrale lærespørsmål.

12) KONKLUSJON

- Dåpen gir oss syndenes forlatelse Ap.gj. 2,38-39
- Dåpen frelser oss 1. Pet 3,21
- Dåpen frelser og gjenföder oss Titus 3,5
- Dåpen forener oss med Kristi død og oppstandelse Rom 6,3 f.f.
- Dåpen og troen må holdes sammen i voksenalder Mark 16,16
- Dåpen er gyldig uansett ytre form og mengden med vann Ap.gj. 15
- Dåpen er en pakt Gud inngår med oss og som gjør at vi kan ha god samvittighet i vårt kristenliv 1. Pet 3,21
- Dåpen opptrer i NT med 3 ulike ”ansikter”
- Dåp av barn har vært normalt gjennom hele kirkens historie

”Så er da dåpen både Faderens kjærlighetskyss som han trykker på den hjemkomne sønns munn, og ringen som han setter på fingeren han stil et vitnesbyrd om at han er elsket og hører hjemme i faderhuset” Tormod Vågen